

7) *Неопредѣлительнѣ* са употребяватъ *неопредѣлено* вмѣсто имената. Тѣ сж: *нѣкой, нѣкой си; никой, никой си; нѣщо, нѣщо си; нѣкакъвъ, никакъвъ, кой-да-е, кой-годѣ, какъвъ-да-е, какъвъ-годѣ.*

ОБУЧЕНИЕ 12. — *Тукъ, освѣтъ сжжествѣ. и прилагательнѣ, трѣба да са показжтъ еще кои думы сж мѣстоименія и кои имена заживяватъ въ рѣчѣта.*

Прятелиу мой, *ты* си измаменъ: *тѣзи* можета сж добры ученици, слушжтъ своитѣ учители и сж покорни на родителитѣ си. — Братъ *си* си дойде отъ панапрѣ; азъ го видѣхъ и приказвахъ съ него; *той* *ти* ѣ донесълъ *нѣкой* армаганъ. — Прилѣпнѣтъ не сж птици; *тѣх*-ното тѣло е покрито съ космы, а не съ пера, и *тѣ* сж отъ класса на цыцоноситѣ, каквото конѣтъ и кучето. — Отъ сичкитѣ животни, съ които са служи человекъ, конѣтъ *му* е найполезенъ. — *Никой* на този свѣтъ не ѣ съвършенно честитъ, и *никой* не ѣ доволенъ отъ своята участь (касметь). — Честитъ е сѣмо *онзи* человекъ, *който* не забравя добродѣтеля, и доволенъ е *онзи*, *който* е благодаренъ на своето си.

79. — Мѣстоименіята промѣнятъ своитѣ окончанія, споредъ родовѣтъ, числата и падежитѣ, като имена; сѣмо личинѣтъ първо и второ лице, съ тѣхъ и възвратното, нѣматъ родове или сж общы и за третѣ рода.

СКЛОНЕНИЕ НА МѣСТОИМЕНІЯТА.

80. — 1) Личинѣтъ: азъ, ты, той или она.

Първо лице.

Второ лице.

Единственнo число

и за третѣ рода.

И. 3. азъ

ты

Р. на (отъ) мене

на (отъ) тебе

Д. на мене, менѣ, ми

на тебе, тебѣ, ти

В. мене, ма (ме)

тебе, та (тѣ).